

šajo naslikati kot slovenskem ljudstvu škodljive in „brezverce.“ Med take naše „prijatelje“ spada nedvomno tudi gostilna Krulc v St. Lenartu, ki živi večinoma od naprednih in nemških ljudi iz mesta in okolice. V zahvalo za to pa se v tej gostilni gosta, kadar odide, prav nesramno ogloda do kosti in razpravlja njegove najskrivnejše družinske zadeve. Glavno besedo vodi gostilničarka, nekdanja dolgoletna farovška kuharica, medtem ko njen mož igra pri njej le bolj vlogo neplačanega kelnerja, ki mora reči k vsemu, kar ona zahteva, ja in amen. Sicer pa je drugače nje popolnoma vreden sodrug in oba skupaj velika prijatelja Srbov. — Vero je ta čedna dvojica najlepše pokazala na sveti večer. V tem, ko so še mestni hoteli bili zaprti in je vsak kristjan molil ali doma ali pa v cerkvi, se je tam celo noč igralo in ko so se ljudje že vračali na božični dan od maše, so pokale pri Krulcu še vodno karte. Da se pri tem opravilu ni molilo in častilo Boga, je jasno kot beli dan, pač pa je imel mali Jezušček dovolj vzroka, žalostiti se nad temi novodobnimi klerikalnimi „katoličani.“ — Vsem pa se je v srce smilila Krulkina nečakinja, ki je imela na sveti večer s perilom opraviti, pri čemur se je revici zadrla igla globoko v roko in še sedaj notri tiči. In ta neusmiljena teta Krulc jo je še, češ, da bi sicer prav pridno dekle ne postavalo in zastonj ne jedlo, prisilila, da je z bolano roko morala poribati celo hišo. — Z druge strani pa se nam dodatno k temu povsem resničnemu poročilu še piše, da Krulka, če pošteni list „Štajerc“ samo ugleda, kar zbesni, nedolžni list opljuva in ga na tleh pohodi s pristavkom, da je še za stranišče preslab. Mi polagamo le našim prijateljem v premislek, da jih nikdo ne more prisiliti k obisku te gostilne, kjer se poleg točenja kislega vina še tako nečuvno žali čut naprednih in Nemcem prijaznih ljudi in kjer vrivajo gostom „katoliške“ canine „Stražo“ in „Slov. gospodarja.“ Krulka naše ljudi zaničuje, dobri so ji le samo njih šestokrat težko prisluženi novci, radi kojih je tudi 53 let stara prijateljica farovžev poročila 31 let starega Krulca in samo iz tega namena, da se sedaj dva pehata, ne za

blagor duše, temveč — za denar! Svetujemo temu ljubeznjivemu parčku, naj se poboljša in naj sebe in svoje učence pred vsem navadi goste spoštljivo pozdravljati, kakor se spodobi, sicer se pa kmalu zopet vidimo!

Veliko prizadetih.
Tehtarje. Naši čuki so kaj vneti prijatelji Srbov. Najhuji med njimi pa je gotovo „hornist“, mladi mlečozob Rudolf Gajšek. Nekoč se je mudil v neki tukajšnji napredni gostilni, kjer je med drugim zahteval tudi „obmejne vžgalice.“ Ker pa gostilničar dotičnih nima v zalogi, hotel mu je postreči s „Schulvereinovic“, katere je pa ta fantek prezirljivo odklonil, vtaknil sralčico neprižgano v žep, zapustil gostilno in si zažvižgal svojo „Zora puca“ od Balkana. Čuden patrijot! Četudi je še mlečozob, vendar ima že ljubico, krasno „devojče.“ No, saj Ti je nihče ne zavida, samo pazi, pazi, ljubi moj čuček, da Ti kak kaplau ne uide v zalje, kakor se to kaj rado zgodi na Teharjih . . .

Iz Novega Vrha pri Mali Nedelji. Neznani vlomilec je dne 29. dec. vlomil v hišo in pivnico Poldovo ali Kovačovo v Novem Vrhu pri Mali Nedelji. K sreči je prišel kočar Janez Zorko iz Novega Vrha mimo ter zapazil luč v pivnici. Ker pa se je ta vlomilca zbal, je poklical poleg stanujočega kočarja Vincenca Graufogel, da mu naj bi ta pomagal tata iz pivnice izganjati. Ker pa je tat pravočasno pobegnul, sta tedaj Janez Zorko in Vincenc Graufogel bila varna pred tatom in sta tedaj sama poskušala Kovačevega vinca, katero pa jima je preveč v noge stopilo, tako da sta se morala večkrat na glavo postaviti, predno sta prišla domov. Orožniki bodo jo na tak način lahko izsledili tatu. Lastniki lanskega vina, le držite še ceno, ker je vino tak močno! „Štajerčev“ poročevalec iz Moravec.

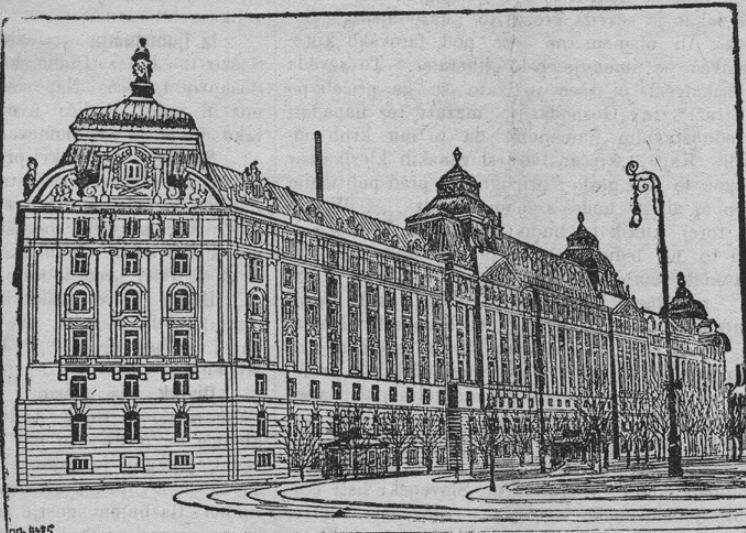
Iz Vogerč. Tukaj so lani ustanovili „Marijino družbo“ in so dobili par zarjavelih devic, katere so se že do večine vsega naveličale, in pa nekaj otrok. Kajti kaka pametna tako noče takih neumnosti. Za predsednico je Zgančeva Treza. Ta stara devica čaka poštena dekleta pri cerkvenih vratih in jih po sili vlačí v farovž, da bi se tudi zapisale v družbo. To se je zgodilo

na kvaterno nedeljo, ki je vlačila dekleta, da so ji komaj ušle. Podpredsednica jo bo pa že v kratkem popihala, ker se ji že gotovo toži po čem drugim. Pa tudi drugih je nekaj takih, da bi se vse drugo lahko prej reklo kakor pa „Marijina devica.“ Tudi župnika imamo zelo hudega; kar ne trobi v njegov rog, hoče kar pohrustati, posebno pa „Štajerca.“ Imamo še veliko gradiva, pa bojim se, da bi mi dragi gospod urednik ne pristigli mojega dopisa. Tudi v Vogerčah se že dela dan. Pozdravljeni vsi, dragi bralci „Štajerca“! V kratkim se pa zopet oglasim, gradiva je dovolj.

Iz Središča. Dragi „Štajerc“! Ti misliš, da smo mi na Te pozabili. Pa čuj, kaj se godi v našem narodnem vseslovenskem kraju! Pred par dnevi je imel naš občinski zbor svojo sejo. Naš vsemogoči župan Zinko je sedel na svojem mogočnem prestolu med svojimi vernimi apostoli, rekoč: „Deca moja! Kaj bo? V našoj kasi ga ni drugo kot stari pavoki, ker mladi se niti ne vtegnajo zvaliti, ker je preveč preganjamo. Kajti naši razni stroški mnogo več potrebujejo. Kaj začeti?“ — Dolg molk. Slednjic se vzdigne njegov prvi debeli pisar izza mize tako naglo, da bi se lahko miza prevrnila. Vsi poslušalci ostrmijo, župan pa nategne ušesa in oči, da bi mu skoraj izstopile. Ta njegov debeli pisar (kako mu je neki ime? krstili so ga menda za „Gjura“; no ta god je v leto samo enkrat in tedaj imajo krave vence) — ta pisar se sedemkrat pred prestolom prikloni in pravi: „Vsemogoči župan, jaz v imenu vseh svojih podložnih Ti podajam dober nasvet. Kaj, ali ne veš za mojo kaso, ki sem jo po sili ugrabil svojemu predniku, čeravno je ta bolj moder, ko jaz, ki mu ni trebalo občinskega sluga po vsem Središču pošiljati, da bi mu drugi račune za občinsko blagajno vkup spravili! Tam neke v moji knjigi stoji zapisano, da so nam Središki siromaki še dolžni na „štanti“, in še na Bogvè kaj vsem; te bomo gulili!“ „Kako pa misliš?“ vpraša v jedni sapi župan. „Na doktorja je dati“, se razveseli pisar, da bi mu skoraj debeli trebuh počil. Župan bi skoraj od veselja iz prestola padel. Njegov mlekarničar je od veselja puško pograbil in jo udaril na „raubšice.“ In vsi drugi so veselih obrazov zapustili dvorano. In seja je bila zaključena . . .

Novo poslopje vojnega ministerstva.

V kratkem bode skončana nova zgradba avstro-ogrškega državnega vojnega ministerstva. Naša slika kaže mogočno to novo poslopje, ki se nahaja na Stubenringu na Dunaju. Pred tem poslopjem se postavi spomenik feldmaršala Radetzky.

Das neue oesterreichisch-ungarische Reichskriegsministerium in Wien.

**Kupujte naš koledar
za 1. 1913.**

Zdaj pride nesreča 14
se ponavadi reče, ako mož, reditelj družine zboli in se, mučen od raznih bolečin, brez dela na peč vleže, ako ne more za ženo in deco več delati in nič več zaslužiti. Pametni človek pa ne toži, temveč izkoristi v takih slučajih izkušnje drugih.

Né malo korist bi lahko našim čitateljem sledeče pismo prineslo, ki ga je pisal Nj. excelenca Leon baron Freytagh-Loringhoren, deželni svetnik Veseljevega viteštva in carsko ruski resnični državni svetnik v Arensburgu, Kommandantenstr. 5, otok Ōsel, gubernija Liv-

land. To pismo se glasi: „Smatram za svojo dolžnost napram soljudem, da izborni Feller'jev fluid z zn. „Elsafluid“, kjer je le mogoče, priporočam. Opozarjal sem enega studijskega prijatelja in zdravnika v Petersburgu na to krasno sredstvo in imel priložnost, nekega drugega zdravnika v Petersburgu, ki ima tukaj veliki zavod za kopanje v močvirju, ozdraviti s Feller'jevim Elsafluidom od močnih revmatičnih bolečin v rami, pri katerih njegova lastna sredstva niso pomagala. Tudi neki zdravnik v Danzigu na zahodnem Pruskem rabi v svoji praksi Feller'jev fluid in zato želim v blagor človeštva temu preparatu vedno večje razširjenje in njegovemu

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 40

Okrajni zastop v Slov. Bistrici.

(Dopis).

Slov. bistriški okrajni zastop imel je dne 21. decembra p. l. svoje letno zborovanje. Predsedoval je dr. H. Wiesthaler, ki se je spominjal v toplih besedah p. kr. umrlega člana zastopa g. Johana Werhouscheg, katerega pridno in zvesto delovanje za prebivalstvo je treba posebej naglašati. Nadalje je predsednik omenil, da je c. k. namestništvo razpisalo nove volitve za okrajni zastop, ki se bodo tako-le vršile: za veleposestvo dne 20., za mesta in trge dne 22. in za kmetске občine dne 24. januarja 1912. Ker je bilo to zborovanje zadnje

iznajditelju zaslužno slavo.“ Upamo, da naš čitatelji poskusijo tudi Feller'jev fluid z zn. „Elsafluid“ rabiti ako kedaj o bolečinah tožijo. Povemo Vam iz izkušnje, da postanete potem sveži in za delo zmožni, kajti kakor smo dostikrat imeli priliko slišati, se obnese ta preparat proti raznim bolečinam, kakor Hexenschuss, bolečinam v hrbtu in členkih v križu in v psih. Istotako se hvali to sredstvo proti bolečinam v vratu in bodanju v strani in mi sami smo se prepričali o njegovem zdravilnem, kašelj odpravljajočem in osvežujočem vplivu. Poizkusni tucat 5 kron pri lekarnarju E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko) — — — — b.

Nahirajte nove naročnike!